

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

Poslovni broj: UsI-381/19-9

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primjeno:	21.1.2020. 9:49:24	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/140	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-9		0

U IME REPUBLIKE HR

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Ani Jurišić, te Matei Feracina, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 18. prosinca 2019., u prisutnosti tužitelja osobno, te opunomoćenice zainteresirane osobe, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavom odluke dana 31. prosinca 2019. godine,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/62, Urbroj: 376-04-19-5 od 18. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/62, Urbroj: 376-04-19-5 od 18. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je pod točkom 2. u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 18. srpnja 2019. zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj u tužbi ističe da je zahtjev za rješavanje spora podnio zbog obavljanja necjelovite usluge od strane Hrvatske pošte (u nastavku: HP) glede preporučene pošiljke prijemnog broja: [redacted] odnosno sudskog pismena za koje je predviđena obvezna druga dostava, a za kojeg je HP preko svog službenog dokumenta, Obavijesti o prispjeću pošiljke od 26. listopada 2018. napisala da se radi o običnoj preporučenoj pošiljci koja se nakon isteka roka od pet radnih dana za preuzimanje pošiljke vraća pošiljatelju. Tužitelj nije prihvatio objašnjenje i isprike HP-a iz njezinog odgovora br. HP-05/12/2/1-33399/18 od 16. siječnja 2019. kako se radilo o „nenamjernom previdu“ prilikom ispisivanja Obavijesti o prispjeću predmetne pošiljke, budući da su se isti „nenamjerni predvidi“ ponavljali u do tada zabilježenih čak 108 slučajeva, od kojih je HP priznala vlastitu odgovornost u dotad 19 okončanih postupaka, a koje je tužitelj dostavio

Povjerenstvu za pritužbe potrošača HP-a (u nastavku: Povjerenstvo) u svojoj žalbi od 7. veljače 2019. Navodi kako je potom Povjerenstvo u svom odgovoru br. DP-07-006746/19 od 8. ožujka 2019. utvrdilo da se radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđen samo jedan pokušaj dostave, a ne o preporučenoj pošiljci za koju je predviđena obvezna druga dostava kako su to tvrdili tužitelj i HP, što je potvrdio i tuženik u svojoj pobijanoj odluci, ali uz nezakonito odbijanje dostavljanja dokumentacije temeljem koje je došao do takvog zaključka, a što je tužitelj zatražio u svom zahtjevu tuženiku od 2. travnja 2019., pa tužitelj inzistira na uvidu u navedenu dokumentaciju tuženika. Ističe da tuženik nepotpuno navodi čl. 2. st. 1. toč. 21. Zakona o poštanskim uslugama (ZPU) prema kojem je poštanska usluga ona usluga koja se odnosi na prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje, pa budući da su svi navedeni elementi obavljani - sudsko pismeno je ipak dostavljeno tužitelju - u ovoj pravnoj stvari se (navodno) radi o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi. Tužitelj se poziva na odredbu čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a koja definira pojam poštanske usluge kao one usluge koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama od strane HP-a, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljaka. Zaključuje da ta četiri navedena elementa (prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje) nisu jedina četiri elementa koji definiraju obavljanje poštanskih usluga, nego četiri možda najvažnija elementa i da je ispisivanje Obavijesti o prispijeću pošiljke (što je službeni dokument HP-a), također sastavni dio obavljanja poštanske usluge, pa se u ovoj pravnoj stvari nesporno radi o obavljanju necjelovite poštanske usluge. Slijedeće tvrdnje tuženika prema kojima on nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a u postupku donošenja svoje Odluke o rješenju spora, što je navodno sukladno čl. 55. ZPU-a, ne samo da su nezakonite nego su i kontradiktorne, jer tuženik odmah u slijedećoj rečenici na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke navodi da u odnosu na Povjerenstvo može pokrenuti inspeksijski nadzor, sukladno čl. 59. ZPU-a. Tužitelj ističe da je tuženik sukladno čl. 59. st. 1. ZPU-a nadležan za provođenje inspeksijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge, pa tuženikove leksičke doskočice smatra nezakonitim i manipulativnim, pozivajući se i na raniju odluku tuženika Klasa: UP/I-344-08/18-02/79, Urbroj: 376-08-19-5 od 22. svibnja 2019., u kojoj je utvrdio da (ipak) može obaviti inspeksijski nadzor nad HP-om. Smatra da tuženik namjerno zataškava nezakonita postupanja HP-a i Povjerenstva, ignorirajući dosada utvrđena i priznata čak 27 okončana postupka u kojima je HP priznala vlastite greške, pripisujući ih tzv. „nenamjernim previdima“, kada je potpuno jednako kao i u ovom predmetnom postupku pogrešno ispisala 27 *Obavijesti o prispijeću poštanskih pošiljaka*. Tužitelj posebno ističe da se sve ovo dogodilo u vremenskom periodu od samo osam mjeseci, odnosno od 22. listopada 2018. kad je HP donijela prvu svoju ispriku zbog tzv. „nenamjernih previda“ do 2. srpnja 2019. kad je HP donijela zasad zadnju, 39-u ispriku zbog istih tzv. „nenamjernih previda“ pa je nesporno da se HP, uz zaštitu i protekciju Povjerenstva i tuženika na taj način izruguje tužitelju, ali i zakonskim propisima Republike Hrvatske.

Iz navedenog razloga tužitelj predlaže poništenje odluke tuženika i da sud utvrdi kako se u ovom predmetnom postupku, temeljem 38 ostalih postupaka okončanih istim priznanjima HP-a o tzv. „nenamjernim previdima“ prilikom ispisivanja pogrešnih Obavijesti o prispijeću pošiljki radi o namjernom nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a, sve sukladno čl. 22. st. 3. ZUS-a, uz održavanje ročišta.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo da je neosnovana tužba kojom tužitelj traži poništenje osporene odluke i da sud utvrdi kako se radi o namjernom, nezakonitom i necjelovitom obavljanju poštanske usluge od strane HP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je HP u odnosu na rješavanje prigovora/pritužbe postupila sukladno odredbi čl. 54. i 37. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) i ugovorenu

poštansku uslugu izvršila u cijelosti, budući da je u upravnom postupku, koji se vodio pred tuženikom nesporno utvrđeno da se u predmetnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci iz čl. 7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a, koja je uručena tužitelju 2. studenog 2018., sukladno odredbama članka 37. ZPU-a. Nadalje, tuženik ističe kako je sasvim pogrešno shvaćanje tužitelja prema kojem se poštanska usluga sastoji od drugih elemenata izuzev navedena četiri, u prilog tome, osim odredbe čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a govori i odredba članka 15. ZPU-a kojom je regulirana univerzalna usluga i kojom je jasno definirano koje poštanske usluge ista obuhvaća. Tom odredbom propisano je kako ista obuhvaća isključivo prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, a isto je prema dokumentaciji koja prileži spisu, u konkretnom slučaju bilo i izvršeno od strane HP-a. U prilog navedenom zaključku, o tome da ispisivanje obavijesti ne predstavlja zaseban element poštanske usluge, također govori i odredba članka 37. ZPU-a kojom je regulirano uručenje i prema kojoj jasno proizlazi zaključak da je ispisivanje obavijesti o prispjeću samo jedan od načina uručjenja poštanske pošiljke, koji se obavlja samo u slučaju da uručenje nije moguće sukladno odredbama čl. 37. st. 1. do 4. ZPU-a. Tužitelj u tužbi također ističe kako je pogrešna tvrdnja tuženika prema kojoj isti nije nadležan za provođenje nadzora nad djelatnicima HP-a budući je tuženik sukladno odredbi čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, dok je odredbom čl. 56. st. 2. toč. 3. ZPU-a utvrđena odgovornost HP-a u slučaju obavljanja necjelovite poštanske usluge zbog čega tuženikove tvrdnje smatra nezakonitim i manipulativnim, pogotovo zbog činjenice kako je tuženik u svojoj ranijoj odluci utvrdio da ipak može obaviti inspekcijski nadzor nad HP-om. U odnosu na gornje navode tužitelja, tuženik ističe kako tužitelj u svojoj tužbi pogrešno spaja dva različita postupka u jedan pa tako smatra da je njegov zahtjev, koji se odnosi na poništavanje odluka HP-a, obvezivanje na zakonito poslovanje i postupanje prilikom dostave pismena sukladno odredbama čl. 85. st. 2. ZUP-a i na određivanje sankcija u slučaju daljnjeg nezakonitog postupanja, dopušten, obzirom na odredbe čl. 59. i 56. ZPU-a. Tuženik ističe, kako su odredbom čl. 54. ZPU-a jasno propisani razlozi za pokretanje postupka rješavanjem spora koji se pred tuženikom vodi sukladno odredbama čl. 55. ZPU-a i da jasno proizlazi kako se radi o dva zasebna postupka, tako postupak inspekcijskog nadzora zasebno provodi poštanski inspektor i u slučaju da utvrdi povredu ZPU-a donosi rješenje.

Imajući u vidu da je predmetna pošiljka uručena tužitelju, proizlazi kako je HP postupila u skladu s odredbama ZPU-a, ZUP-a i Općih uvjeta te je tuženik zaključio kako u konkretnom slučaju nema pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa stoga predlaže da sud temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Rješenjem ovoga suda poslovni broj UsI-381/19-4 od 6. studenog 2019. HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, pozvana je da kao zainteresirana osoba sudjeluje u ovom upravnom sporu sukladno odredbi članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 – dalje: ZUS).

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u odnosu na neobavljenju uslugu uručjenja preporučene pošiljke prijamni broj [ ] ističe kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci koja da je na uručenje zaprimljena dana 23. listopada 2018. godine, a dostava koje je pokušana dana 26. listopada 2018. godine. Kako prilikom prvog pokušaja uručjenja tužitelj nije zatečen na adresi, to je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispjeću pošiljke u kojoj je ispravno naznačeno da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju. Pošiljka je tužitelju i uručena dana 2. studenog 2018. godine, te je stoga u konkretnom slučaju u cijelosti izvršena poštanska usluga uručjenja pošiljke, slijedom čega su prigovor i pritužba tužitelja, odbijeni.

Nadalje, u zainteresirana osoba navodi kako je zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije iz postupka koji je proveden u povodu prigovora i pritužbe tužitelja, nejasan dok su navodi o nezakonitom postupanju i navodnom zataškavanju paušalni i isključivo usmjereni na obijesno parničenje i zlouporabu procesnih ovlaštenja. Naime, unatoč tome što je tužitelj odlukom Službe za korisnike i odlukom Povjerenstva za pritužbe potrošača upoznat sa činjenicom da se u konkretnom slučaju radi o običnoj preporučenoj pošiljci koju je zaprimio dana 2. studenog 2018. godine, isti je ipak tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora, a nezadovoljan ishodom tog postupka i tužbu ovom sudu, govoreći o nezakonitosti postupanja. Pritom ističe kako je tuženiku dostavljena sva dokumentacija povodom tužiteljeva zahtjeva za rješavanjem spora, a koju će tuženik dostaviti ovom sudu, pa je tužitelj može u cijelosti pregledati uvidom u spis. Ističe kako se postupak inspekcijskog nadzora provodi radi ispitivanja da li pružatelj poštanske usluge obavlja sukladno Zakonu o poštanskim uslugama i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih ugovora, pri čemu su dužnosti i ovlaštenja tuženika u postupku inspekcijskog nadzora propisano odredbom čl. 60. Zakona o poštanskim uslugama kojim je predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga, a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Sud je 18. prosinca 2019. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu su pristupili tužitelj i zainteresirana osoba, dok na istu nije pristupio uredno pozvani tuženik, stoga je Sud sukladno ovlaštenju iz članka 39. stavak 2. ZUS-a raspravu održao u njegovoj odsutnosti.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 54. stavka 1. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a), propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje pošiljke, u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti te u slučaju oštećenja, odnosno umanjenja sadržaja pošiljke, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

Prema odredbi članka 55. stavku 1. ZPU-a, u slučaju spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ovoga Zakona, korisnik poštanskih usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 54. stavka 5. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom.

Prema pak članku 38. ZPU-a, ako poseban zakon uređuje uručivanje određenih poštanskih pošiljaka na drukčiji način od načina i uvjeta utvrđenih ovim Zakonom, davatelj poštanskih usluga mora uručiti poštansku pošiljku na način i uz uvjete uređene posebnim zakonom.

Prema članku 42. stavak 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalnih usluga HP (dalje: Opći uvjeti), pod uručanjem poštanskih pošiljaka, podrazumijeva se dostava i isporuka poštanskih pošiljaka s tim da „dostava“ podrazumijeva uručenje pošiljaka na adresu

primatelja, u kućni kovčević ili poslovne prostorije korisnika, a „isporuka“ podrazumijeva uručenje pošiljaka u poštanskom uredu/sortirnici ili poštanski pretinac.

Pri tome odredbom članka 7. stavkom 1. Općih uvjeta propisano je da je preporučena pošiljka u unutarnjem prometu poštanska pošiljka za koju se pošiljatelju izdaje potvrda o primitku i uručuje se primatelju uz potpis, a u slučaju gubitka, oštećenja ili umanjenja sadržaja, isplaćuje propisana naknada štete, a prema stavku 4. istog članka sudska pismena, pismena po upravnom u poreznom postupku te administrativna pismena su preporučene pošiljke s dopunskom uslugom.

Člankom 8. st.1. Općih uvjeta je propisano da su sudska pismena te pismena po upravnom i poreznom postupku preporučene pošiljke koje u posebnim oмотnicama šalju sudovi, nadležna državna tijela te pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe ovlaštene na temelju posebnih zakona.

Stavkom 2. Stavkom 2., istog članka, je propisano da je sastavni dio pismena povratnica-dostavnica, koja može biti na poledini pismena ili kao sastavni dio adresne strane pismena, i iste je boje kao i omotnica, s tim da je uz rub omotnice perforirana ili postavljena tako da se lako odvaja od omotnice.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da pismena na adresnoj strani, osim adrese primatelja, imaju i naziv posebnog postupka na koji se odnosi pismo: „parnični postupak“, „prekršajni postupak“, „kazneni postupak“, „upravni postupak“, zemljišno-knjižni postupak, „ovršni postupak“, „porezni postupak“ ili neku drugu oznaku radi lakšeg prepoznavanja i postupanja s pismenom. Pismena koja na adresnoj strani ne sadrže sve propisane elemente (adresu primatelja, naziv posebnog postupka i oznaku dostave) bit će vraćena pošiljatelju na dopunu.

Stavkom 4., istog članka, je propisano da se pri uručanju pismena postupa u skladu s posebnim zakonima kojima su uređeni navedeni postupci.

Članak 14. Općih uvjeta sadrži odredbe o „Povratnici“ pa je tako stavkom 1., istog članka, propisano da dopunskom uslugom „Povratnica“ pošiljatelj prigodom predaje pošiljke zahtijeva da se pošiljka uruči primatelju uz pisanu potvrdu. Ispunjeni obrazac povratnice pošiljatelj predaje zajedno s pošiljkom, a obrazac može biti i sastavni dio omotnice pošiljke.

Stavkom 2., istog članka, je propisano da primatelj mora odmah nakon pravovaljanog uručjenja pošiljke ovjeriti povratnicu svojim potpisom, a pravna osoba, državno tijelo ili fizička osoba koja obavlja registriranu djelatnost i otiskom štambilja, te naznačiti datum primitka i vratiti je HP-u d.d., a nakon toga HP d.d. pošiljatelju. Kada se pošiljka uručuje pravnoj osobi ili fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost koja ne posjeduje pečat ili štambilj primitak pošiljke primatelj potvrđuje svojim potpisom, a radnik HP d.d. stavlja napomenu „Pečat ne posjeduje“. Korisnici dopunske usluge „Servis“, ako to ne učine odmah pri uručanju, obvezni su vratiti povratnicu isti dan ili najkasnije sljedeći radni dan.

Stavkom 3., istog članka, je propisano da je HP d.d. obvezan povratnicu uručiti pošiljatelju u rokovima propisanim člankom 53. ovih Općih uvjeta, dok je stavkom 4., istog članka, propisano da se s dopunskom uslugom „Povratnica“ može predati preporučena pošiljka, vrijednosna pošiljka i paket.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj, poštujući proceduru propisanu člankom 54. i 55. stavak 1. Zakona o poštanskim uslugama (NN br. 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU), izjavio prigovor HP-u zbog necjelovito izvršene usluge, a nakon što mu je prigovor odbijen, podnio je regulatornom tijelu - tuženiku, zahtjev za rješavanje spora, u vezi s rješavanjem prigovora zbog necjelovito obavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke, broj:

Korisnik, ovdje tužitelj, u svom zahtjevu u bitnom ističe kako je u konkretnom slučaju spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge prilikom druge dostave pismovne pošiljke. U istoj je zatražio i dostavu dokumentacije temeljem koje je Povjerenstvo utvrdilo da

se u predmetnom slučaju radilo o preporučenoj pošiljci za koju je predviđen samo jedan pokušaj dostave.

Tuženik je zahtjev u točki 1. Odluke odbio s obrazloženjem, kako se u konkretnom slučaju nije radilo o sudskom pismenu, već da pošiljka broj [ ] pošiljatelja HP-Središte pošta Zagreb, Branimirova 4, predstavlja običnu preporučenu pošiljku iz čl.7. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge, slijedom kojeg utvrđenja da su neosnovani navodi tužitelja, da bi se u konkretnom slučaju radilo o dostavi sudskog pismena, a za koje pismeno je predviđena druga dostava sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku. Obzirom na navedeno da se dostava predmetne pošiljke obavlja sukladno odredbi čl. 37. ZPU-a kojom je propisano da se poštanske pošiljke, osim pošiljaka iz stavka 2. ovoga članka, uručuju se osobno primatelju, zakonskom zastupniku ili opunomoćenoj osobi (stavak 1.)

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, ako poštansku pošiljku nije moguće uručiti osobama iz stavka 1. ovoga članka, pošiljka se uručuje odraslom članu kućanstva, osobi stalno zaposlenoj u kućanstvu ili poslovnoj prostoriji primatelja, ili ovlaštenoj osobi u poslovnoj prostoriji pravne ili fizičke osobe gdje je primatelj stalno zaposlen (stavak 4.).

Ako uručenje nije moguće u skladu s odredbama stavaka 1. i 4. ovoga članka, primatelju se u kućnom kovčežiću ostavlja obavijest s naznakom roka i mjesta preuzimanja pošiljke. Ako primatelj u navedenom roku ne preuzme pošiljku, davatelj usluga pošiljku vraća pošiljatelju (stavak 5.).

Ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručjenja pošiljke (stavak 6.).

Stoga, a kako da je uvidom u preslik službene evidencije statusa pošiljke HP-a nedvojbeno utvrđeno da je predmetna pošiljka korisniku uručena 2. studenog 2018., da ista predstavlja preporučenu pošiljku iz čl. 7. Općih uvjeta čije se uručenje obavlja sukladno odredbama čl. 37. ZPU-a te da su u konkretnom slučaju svi elementi koji su navedeni u čl. 2. st. 1. toč. 21. ZPU-a kojim je i definiran pojam poštanske usluge, kao usluge koja se odnosi na prijem, usmjeravanje, prijenos i uručenje, u cijelosti izvršeni.

U odnosu na dio zahtjeva kojim korisnik zahtjeva traži da tuženik utvrdi kako se radi o namjernom i necjelovitom postupanju HP, tuženik je u točki 2. izreke, navedeni dio zahtjeva odbacio uz obrazloženje kako nije nadležan za provedbu nadzora nad radnicima HP, niti njihovo sankcioniranje, niti za poništavanje odluka HP, pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a, uz istovremeno navođenje kako je HAKOM u prema odredbama čl. 59. ZPU-a nadležan za provođenje inspeksijskog nadzora, međutim kako da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspeksijski nadzor, da je odlučeno da se isti nadzor neće provesti.

U odnosu na takve navode iz osporene odluke tuženika, valja reći kako je uvidom u preslik aplikacije za provjeru statusa pošiljke HP, a koja je priložena u spis tuženika dostavljen uz odgovor na tužbu tuženika, utvrđeno kako je pošiljatelj sporne pošiljke [ ] [ ] HP-središte pošta Zagreb, Branimirova 4, pa je očito kako u konkretnom slučaju, a protivno navodima tužitelja, nije riječ o sudskom pismenu za koje je u skladu s odredbama čl. 8. Općih uvjeta u svezi s odredbom čl. 85. ZUP-a propisana obvezna druga dostava. Obzirom na navedeno, pravilno je tuženik postupio kada je odbio kao neosnovan zahtjev tužitelja, te se tužbeni navodi tužitelja u cijelosti ukazuju neosnovanim.

Naime, imajući na umu prethodno citirane odredbe ZPU-a, Općih uvjeta i odredbe ZUP-a, predmetna preporučena pošiljka ne predstavlja takvu vrstu pošiljke, odnosno sudsko pismeno, a kako to tužitelj u tužbi neosnovano navodi, za koju bi bila obvezna druga dostava u skladu s odredbom čl. 85. ZUP-a, niti o pismenu u skladu s odredbom čl. 8. Općih uvjeta, slijedom

čega je po ocjeni ovog HP, ovdje zainteresirana osoba, svoju ugovorenu uslugu izvršila u cijelosti.

U odnosu na točku 2. izreke osporavane Odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja, Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje koje je dao tuženik kao pravilno i zakonito, obzirom da u konkretnom postupku nisu utvrđene nepravilnosti koje bi opravdale inspekcijski nadzor.

Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja valjalo je na temelju odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te odlučiti kao u točki I. izreke.

U Splitu, 31. prosinca 2019.

S U T K I N J A

Ana Jurišić, v. r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

DNA:

- tužitelju [ ] uz zapisnik od 23. prosinca 2019. i zapisnik o objavi,
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz zapisnik o raspravi 18. prosinca 2019. i zapisnik od 23. prosinca 2019. i zapisnik o objavi,
- zainteresiranoj osobi uz zapisnik od 23. prosinca 2019. i zapisnik o objavi
- u spis broj UsI-378/19.

Za točnost otpravka - J ovlaštenu službenik
Matea Feracina

